

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

Quibus modis consecratio, & benedictio a mittitur. Cap. Vlt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

secrata, ut constat ex cap. solemnitates de consecr. dist. 1. & ideo tunc poterit à solo Sacerdote reconciliari glos. commun. recepta in c. ult. ver. lauetur de Consecr. eccles. hoc tamen intellige quoad ecclesias inferiores, non autem quoad Cathedraliam, quæ semper præsumitur consecrata; & ideo à solo Episcopo erit reconcilianda Ricc. in Prax. et supra p. 1. ref. 479.

S. III.

Cuius expensis reconciliatio Ecclesia polluta fieri debeat.

18 **R**esp quod debet fieri expensis eius, qui illam violavit, si certus sit; si verò violans nescitur, vel est pauper, reconcilianda est expensis Parochianorum Ricc. in collect. dec. 3264. p. 8. ubi verò adest in hoc particularis cõsuetudo, vel statutum, servari debet, ut d. idem Ricc. in collect. dec. 2247. p. 6.

S. IV.

Quam pœnam incurrat celebrans in ecclesia polluta.

19 **A**lij dicunt, celebrantem in ecclesia polluta ante reconciliationem esse interdictum ab ingressu ecclesie, ita Lap. quem refert, & sequitur Sylv. ven. consecratio 2. n. 9. per. cap. Episcoporum de Priuil. in 6. Alij censent, illum esse suspensum, ut Azor. & Graff. apud Bonacin. tract. de matrim. q. 4. pun. ult. num. 26.

Alij putant, celebrantem incur-

rere irregularitatem, ut d. Hostien. in cap. ult. de Consecr. dist. 1. quem refert Megal. var. ref. to. 2. reso. 168. nu. 16. & ita etiam sentire videtur Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. resol. 262. ubi dicit, Sacerdotem esse irregularem, si celebraret contra prohibitionem superioris, qui expressè interdiceret celebrationem diuinorum in loco violato.

20 Verum licet in tali ecclesia ante reconciliationem diuina officia celebrari non possint, nec mortui sepeliri, ut in cap. vn. de consecr. eccles. in 6. tamen qui talia ageret, nullam ex dictis pœnis incurreret, cum non sit in iure expressa Megal. loco cit. n. 17. Nau. cap. 25. nu. 83. Bonacin. qui de communi testatur in tract. de matrim. d. q. 4. pun. ult. nu. 26. ubi citat Sayr. lib. 5. de cõsur. cap. 14. num. 36. Henric. lib. 9. capit. 27. num. 7. & alios. quia tamen hæc faciendo temerè agit cap. 11. qui de sent. excomm. in 6. ideo potest suspendi iuxta cap. tuarum de Priuil. vel alia pœna extraordinaria erit puniendus, ut d. Megal. d. ref. 168. n. 17. ubi alios refert.

SUMMARIUM.

- 1 Ecclesia antiquam consecrationem quando amittat.
- 2 Quid si tectum ecclesie corruerit.
- 3 Et quid si parietes ecclesie paulatim per partes decidant, & paulatim reparantur.
- 4 An cæmeterium violetur per parietum reparationem, vel constructionem.
- 5 Ecclesia consecrata iterum con-

Q 2 sec-

- secranda non est, sed reconci-
lianda.
6. A quo reconcilianda sit, si pollua-
tur ibid.
7. An ante reconciliationem possint
in tali ecclesia celebrari divina
officia.
8. Altare si semel violetur, est ite-
rum consecrandum.
9. Quomodo altare execratur, &
num. 9.
10. Execrata ecclesia non execratur
altare, polluta tamen ecclesia al-
tare etiam censetur pollutum, &
quomodo hoc intelligatur.
11. Calix, & patena quando exe-
crantur, & nu. 12.
12. An si stola fiat de planeta bene-
dicta, debeat iterum benedici.
Quid si de stola fiat manipulus.
Ibidem.
13. Quid si sacerdos bona fide cele-
bravit cum calice, aut patena
non consecrata, vel cum vestime-
ntis nondum benedictis.
14. An Abbates regulares possint be-
nedicere campanas, calices, cor-
poralia, & vestes ad usum ec-
clesiarum sibi non subiectarum.

CAP. VLT.

Quibus modis consecratio, & be-
nedictio amittitur.

1. cclesia antiquam
consecrationem tunc
amittit, si totum æ-
dificium siue casu
fortuito, siue con-
sulto in totum destruat
tectum, & parietes, ut d. glos. con-

muniter recepta in cap. de fabrica
ver. innouata de consecr. dist. 1. idē-
que dicendum, si corruat maior
pars ecclesie glos. in cap. proposui-
sti ver. reconciliari de consecr. eccl.
Pias. in Prax. Episc. par. 1. cap. 5.
num. 4. Barbof. de offi. & pot. Episc.
par. 2. all. 27. num. 13. aut si parie-
tes ecclesie ab igne in totum,
vel in maiori parte combusti fue-
rint cap. ecclesijs ubi glos. in ver.
exusta de Consecr. dist. 1. glos. in d.
cap. proposuisti Sylu. in ver. conse-
cratio 2. num. 4. quando scilicet
ita comburantur, ut destruantur,
vel decrustentur, consecratio enim
ecclesie inest in Cruſta parietum,
ubi lintio, & cruce sunt, ut post
glos. in d. cap. ecclesijs d. Sylu. docet.
& alij apud Barbof. d. all. 27. nu. 13
& 38.

2. Hoc tamen non procedit, si so-
lum tectum corruerit, aut com-
bustum sit integris, aut illatis re-
manentibus parietibus, vel in to-
tum, vel pro maiori parte; tunc
enim ecclesia execrata non cen-
setur cap. ligneis ubi glos. de Con-
secr. eccl. etiam si aliqua pars pa-
rietum consumpta fuerit, dum-
modo modica sit glos. in d. cap. pro-
posuisti ver. reconciliari eod. titul.
quod arbitrio Episcopi relinqui-
tur, ut post Host. dicit Pias. d. p.
1. cap. 5. num. 4.

3. Secundò neque effert reconse-
cranda ecclesia, si parietes pau-
latim per partes decendant, & pau-
latim reparentur, etiam si cursu
temporis vniuersa materia, quæ
antea erat, modo non extet, sed
noua in totum superuenerit; hoc
enim casu ad summum aquæ tan-
tum

eum benedicta aspersione esset exorcizanda *glos. in d. c. proposuisti ver. reconciliari, & in d. cap. de fabrica ver. innouata Sylu. loco cit. n. 4. vers. tertius est Barbof. d. par. 2. all. 27. nu. 19.* dicitur enim semper eadem Ecclesia, sicut Populus censetur semper idem, licet aliqui nascantur, & moriantur alij; & idem patet de eodem animali, cuius partes continue corrumpuntur per calorem naturalem, & generantur per potentiam nutritiuam, *ut notatur in l. proponebatur ff. de Iudic.*

Hoc tamen intellige, quando pars addita est minor: secus si modice parti parietis ecclesie consecrata addatur magna pars, quia pars maior non trahitur ad formam partis minoris, sed e contrario *Azor. par. 2. lib. 9. c. 4. quaest. 6. quem refert, & sequitur Barbof. d. all. 27. num. 19.*

4. Tertiò cœmeterium nunquam violatur per parietum reparationem, aut eorum constructionem, vel diruptionem, *ut d. Sylu. in ver. consecratio 2. nu. 6. in fin.*

5. Quartò si ecclesia iam consecrata polluatùr, iterum consecranda non est, sed reconcilianda per proprium Episcopum, aut alium Episcopum de ipsius licentia *cap. proposuisti de consecr. eccl. si verò ecclesia consecrata non fuerit, poterit simplex sacerdos ipsam reconciliare cum aqua à se ipso benedicta absque alia Episcopi licentia cap. si ecclesia eod. tit. & dicunt DD. apud Dian. par. 4. tr. 4. ref. 91.*

6. Addit Piafec. d. p. 1. cap. 5. nu. 5.

quod vbi reconciliatio haberi nō posset per Episcopum, potest Ecclesia polluta lauari aqua exorcizata, & ibidem interim celebrari, donec reconcilietur per Episcopum *per text. in d. cap. si ecclesi. de consecr. eccl. si.*

7. Si verò altare semel violetur, non reconciliatur amplius, sed iterum est consecrandum siue fixo solo fixum, siue portatile *Piafec. loco cit. d. cap. 5. nu. 8. vers. violetur altare.*

8. Sed quæres, quomodo altare execratur? *Resp.* quod altare tam fixum, quam portatile execratur, si fuerit enormiter lesum, vel sigillum, sub quo reliquie cōdantur, frangatur: vel si lapis, sub quo sunt reliquie, amoueat *Sylu. in ver. altare num. 6. Barbof. d. par. 2. all. 27. num. 25. & seq.* vbi etiam notat, quod sublatis reliquijs altare execratum censetur, quia in altaris consecratione reliquie sunt ponendæ; id autē relinquatur iudicio Episcopi, qui ex re oculis subiecta facilius dignoscere potest, num violatio sequuta sit, vel non *Sylu. & Piafec. locis proximè cit.*

9. Præterea altare fixum execratur, si mota fuit iunctura, qua mensa stipiti adhæret: vel si quid de lapidibus stipitis tangens ipsam mensam moueatur: quia consecratio altaris præsertim intelligitur esse in coniunctione mensæ, scilicet lapidis superioris, & structure inferioris *glos. in cap. si motum de consecr. dist. 1. Sylu. in ver. altare num. 6. Barbof. d. all. 27. num. 26. idem dicendum, si mensa.*

sa principalis altaris de loco moueatur, si sit affixa altari; secus si mensa huiusmodi nunquam fuit affixa, sed solum supraposita altari; tunc enim ea mota cum sibi adherentibus non execratur altare, quia ipsa mensa tunc est altare portatile, quod de vno loco ad alium deferri potest sine execratione illius glos. in d. cap. si motum Syllu. in ver. altare num. 7.

10 Sed obserua, quod execrata ecclesia non execratur altare, quia consecratio ecclesie consistit in parietibus, & separata est a consecratione altaris, ut dicunt DD. apud Barbos. d. p. 2. all. 27. nu. 26. polluta tamen ecclesia altare etiam pollutum censetur, quia pollutio concernit totum corpus ecclesie Syllu. in ver. altare vers. fin. vbi hoc intelligit de altare stabili, non autem de portatili.

11 Similiter calix, & patena execrantur, si amittant formam suam, vel si notabiliter frangantur ita ut non possint inseruire ad vsum praefixum Syllu. in ver. calix num. 2. & alij communiter; idemq. dicendum est de vestibus sacris, ut de Amictu, Alba, cingulo, manipulo, stola, & castula, ut d. idem Syllu. in ver. benedictio num. 6. Lezan. in Sum. to. 4. ver. vestes sacrae num. 5. quoniam verò censetur notabilis fractio, remittitur arbitrio Episcopi, ut supra diximus.

12 Item consecrationem amittunt, quando deaurata sunt, & iterum postea deaurantur: tunc enim iterum debent consecrari, quia consecratio calicis, & patenae fit praecipue propter contactum cor-

poris, & sanguinis Christi Domini: posita autem noua deauratione contactus non potest fieri in parte consecrata, cum aurum additum non sit consecratum Azor. instit. mor. par. 1. lib. 10. cap. 28. q. 4. Vgolin. de Potes. Episc. cap. 3. n. 3. vers. 2. Reginald. in Prax. for. poen. lib. 29. num. 199. & alij quos refert, & sequitur Barbos. d. par. 2. all. 27. num. 38. & haec est communis opinio: alij tamen contrarium sentiunt, quia illa noua deauratio censetur consecrata eo ipso quo consecratae additur, ita tenet Layman. in Theolog. mor. lib. 5. tr. 5. c. 6. num. 7. Coninch. de Sacram. q. 83. art. 3. dub. 3. num. 246. quos refert Dian. par. 2. tr. 1. ref. 3. quibus adde Syllu. in ver. Calix. nu. 2. vbi dicit, consecrationem ita esse in superficie auri, ut etiam remaneat in argento, praesertim cum aurum subtiliter in calice circumponatur; vnde per nouam deaurationem non execratur; quemadmodum neque ecclesia per dealbationem; quare haec opinio mihi probabilis videtur, & tuta in praxi.

13 Ex dictis sequitur, quod si stola fiat de planeta benedicta, debet iterum benedici; quia tunc forma mutatur, ut d. Fusc. & Vgolin. apud Barbos. d. p. 2. all. 27. n. 45. secus si de stola fiat manipulus, vel de manipulo stola, tunc enim iterum non benedicuntur, quia non videntur differre in forma, nisi quod vnum est altero breuius Syllu. in ver. benedictio n. 6. Lezan. in Sum. tom. 4. ver. vestes sacrae n. 6. & est communis.

14 His adde, quod si Sacerdos bona

bona fide celebrauerit cum calice, aut patena non consecrata, aut cum uestimentis nondum benedictis, poterunt alij Sacerdotes cum iisdem rebus ritè celebrare: quia per primam celebrationem bona fide factam consecrata, seu benedicta remanserunt; quemadmodum ecclesia polluta censetur reconciliata, si in ea bona fide ab aliquo Sacerdote celebratum est, *vt dicunt DD. quos refert, & sequitur Dian. p. 1. tr. 14. ref. 69.*

35 Quæres, an Abbates regulares possint benedicere campanas, calices, corporalia, & uestes ad usum alterius loci, quam propriij monasterij? Resp. negatiuè *per capit. Abbates iuncta glos. in ver. tonsuram de Priuileg. in 6. nisi habeant specialia priuilegia, quibus Concilium Tridentinum nequaquam derogasse resoluit Sacr. Cong. die 10. Nouembris 2614. teste Dian. p. 3. tr. 2. de Dubijs Regul. ref. 15. & notat etiam Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 2. d. all. 27. num. 36. vbi refert, huiusmodi priuilegium fuisse ab Innocentio VIII. anno 1489. ad petitionem Ioannis Abbatis Cisterciensis concessum illi, & quatuor primis Coabbatibus eius. Refert etiam Sorb. in ver. Benedicere, eundem Pontificem anno 1487. concessisse Prioribus Congreg. S. Iustine, & Vicarijs in absentia Priorum, & cuiuslibet ha-*

benti principale regimen cuiuscunq. monasterij, vt benedicere, possint corporalia, uestimenta, cæteraq. ornamenta ecclesiastica ad cultum diuinum pertinentia, tam pro vsu propriij monasterij, quam aliarum ecclesiarum.

An verò aliæ Religiones participâtes frui possint huiusmodi priuilegio? negat Ludou. Mirand. *quem refert, & sequitur Barbof. d. par. 2. all. 27. num. 36. Dian. par. 3. tr. 2. ref. 15. in fin.* Sed quoad corporalia, & uestimenta, & alia ornamenta ecclesiastica, in quibus vnctio non requiritur, affirmat Sorb. *loco cit.* ita etiam posse Abbates, & alios Prælatos regulares ex cõsuetudine legitimè præscripta benedicere corporalia, atque alia paramenta etiam ecclesiæ nõ suæ, in quibus similiter vnctio nõ requiritur, tenet Syllu. *in ver. benedictio num. 5. vbi etiam subdit, quod ex vi huiusmodi consuetudinis non possunt benedicere calicem, quia hæc benedictio ratione vnctionis est ordinis episcopalis, & ideo præscribi nequit cap. aqua de Consecr. Eccles.*

Obserua tamen quod Sacr. Cõgregatio Prælati Regularibus prohibuit, nè possint benedicere paramenta ecclesiarum sibi non subiectarum, etiam si adsit consuetudo in contrarium, *vt refert Dian. d. p. 3. tr. 2. ref. 40.*

Finis Libri Primi.

